

A Fővárosi Ítéltábla a Cenner Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Cenner Tibor ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek az Oppenheim Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. László Áron Márk ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2014. október 30. napján kelt 2.P.23.223/2014/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 160.000 (százhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy a ... átadás-átvétele során 2013. augusztus 1-jén az általa az előző napon a taxisoknak beolvasott és az alperes által is jóváhagyott cégvezetői közlemény tartalmával ellentétesen járt el - mivel a taxisoknak „át kellett öltöztetni az autóikat” ...vá, szakmai vezetésként pedig az ... etikai bizottságának tagjait kellett elfogadniuk - azt a látszatot keltve ezzel, hogy az előző napon szándékosan félretájékoztatta a ... alvállalkozóit. Kérte az alperes kötelezését elégtételadásként a ... című havilapban, valamint a ... internetes honlapon saját költségére közlemény közzétételére, valamint marasztalását 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítésben.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 356.235 forint perköltséget, míg a Magyar Állam javára külön felhívásra 120.000 forint eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában idézte a Pp. 3. § (1) bekezdésében, a Ptk. 75. § (1)-(2) bekezdésében, valamint a 78. § (1)-(2) bekezdésében foglalt szabályokat.

A sérelmezett alperesi magatartás tekintetében a felperes személyének érintettségét megállapította. Helytállónak találta az alperes azon hivatkozását, miszerint a közleménybe foglalt kijelentések nem a felperes személyére vonatkoznak, ugyanakkor a felperes nem is a közlemény tartalmára alapította igényét, hanem azt sérelmezte, hogy az alperes a ... átadás-átvétele során a felperes által beolvasott közlemény tartalmával ellentétesen eljárva azt a látszatot keltette, hogy a felperes szándékosan félretájékoztatta a ... alvállalkozóit.

A jogvitában nem volt vitás, hogy a tárgybeli megállapodásokat a felperes nem magánszemélyként kötötte meg, azonban a felperes mint cégvezető adott ki közleményt, így az azzal ellentétes eljárás során felmerülő, harmadik személyek részéről megnyilvánuló bizalomvesztés, csalódás a szavahihetőségében, a konkrét nyilatkozatot tévő személyhez kötődik. Ezt a tanúvallomások is megerősítették, ekként a felperes keresetességi joga a jogvitában fennállt.

Az alperesi perbeli legitimáció körében az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az alperesi jogi személy magatartása folytán bekövetkezhetett-e jogsérelem. E körben az alperesi álláspontot osztotta. A peradatok alapján megállapítható volt, hogy a szolgáltatás átruházási szerződés vevői oldalán a ... és a ... szerepel, így a szerződésből eredő jogok és kötelezettségek ezen cégeket illetik, illetőleg terhelik. A felperes nem bizonyította külön megállapodások megkötését. A becsatolt együttműködési megállapodás ennek alátámasztására nem volt alkalmas, miután az a személyszállítási szerződést kötött ügyfelek tekintetében tartalmaz megállapodást. Az ahhoz csatolt értesítés sem tartalmaz a felperes felé történő kötelezettségvállalást, nem fogalmazza meg a felperes által kifogásolt elvárásokat, a ... által aláírt alperesi vezetőségi közlemény pedig az utalványok és a kedvezményes kártyák elfogadására vonatkozik. Nem merült fel olyan bizonyíték, ami azt igazolta volna, hogy az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a ... brand megmarad, ami azt jelenti, hogy az autókat nem kell átmatricázni és változatlan a vezetőség az etikai bizottság vonatkozásában. ... a 2013. november 20-ai egyeztetésen a ... képviselőjeként járt el, a cég vezetője általános közleményt is e társaság ügyvezetőjeként hagyhatta jóvá.

Egyetértett az elsőfokú bíróság azzal az alperesi érveléssel, miszerint az alperes és a ... két egymástól független jogi személy, elkülönült jogokkal és kötelezettségekkel. Az ügyvezető személyének és a székhelynek az azonossága nem alapoz meg felelősséget a másik cég által esetlegesen elkövetett jogsértésért.

Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a pert nem azon személy ellen indította meg, akivel szemben az igény érvényesíthető, ezért a keresetet annak érdemi vizsgálatát mellőzve elutasította.

(tanú1) tanú meghallgatását szükségtelennek ítélte, így azt mellőzte.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen lényeges eljárási szabálysértés okán, illetőleg a hiányos bizonyítás kiegészítése miatt az első fokú határozat hatályon kívül helyezését indítványozta, másodlagosan az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset szerinti alperesi marasztalást kérte.

Fellebbezési álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság a bizonyítandó tényekre vonatkozóan

félrevezető tájékoztatást adott, ezzel az ügy érdemére is kiható eljárásjogi jogsértést követett el. Jogsértő módon korlátozta a bizonyítást, egyes bizonyítást nyert tényeket figyelmen kívül hagyott, míg más bizonyítékokat tévesen értékelt és értelmezett.

Hivatkozott arra, hogy miután az első fokon eljáró bíróság az alperesi perbeli legitimáció hiánya miatt utasította el a keresetét, így abban kell állást foglalni, hogy ... ügyvezető az átvétel egyik részterületét rögzítő és arról tájékoztató közlemény megszövegezésekor és elfogadásakor a szerződést aláíró ..., vagy az átvételt kizárólagosan és ténylegesen lebonyolító alperesi ... nevében járt-e el.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a per során semmilyen konkrét bizonyítási kötelezettséget nem fogalmazott meg, nem tájékoztatta a bizonyítási elvárásokról. Jogi képviselő nélkül eljárva alappal gondolhatta azt, hogy az alperes érintettsége már az iratok és az első tárgyalási napon elhangzottak alapján bizonyítást nyert, nem kapott arra vonatkozó tájékoztatást, hogy az alperes érintettsége nincs megfelelőképpen alátámasztva.

Kifejtette, hogy az alperes a perben igyekezett cégjogilag beazonosíthatatlanná tenni a két társaságot, kihasználva azt, hogy az ügyvezető személye azonos. Védekezése súlyosan jogsértő, a közös ügyvezetésből következően a cselekménysor egyértelműen joggal való visszaélést valósít meg, ezt az elsőfokú bíróságnak figyelembe kellett volna vennie.

Álláspontja szerint jogsértően került sor **(tanú1)** tanú meghallgatásának mellőzésére is, ennek okát az első fokú határozat indokolása nem adta.

Mindemellett tévesen ítélte meg az elsőfokú bíróság az alperes jogi státuszát is. Az alperes olyan nyilatkozatai is bizonyítás nélkül kerültek elfogadásra, amelyek döntő jelentőséggel bírnak. Tévesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy ha az átvételt teljes körűen az alperes intézte és a szolgáltatást is ő biztosítja, akkor csak ő maga lehet az átvétel során tett kötelezettség vállalója és annak betartására kötelezett alanya is. Az alperes azon hivatkozása, miszerint a közös ügyvezető 2013. július 30-án a felperesi irodákban folytatott átvételt előkészítő eljárása során az egyik irodában ..., míg a mellette lévő másik irodában az alperesi cég nevében járt el, az eseménysor vizsgálata alapján nemcsak életszerűtlen, de valótlan is, ennek bizonyítékait az elsőfokú bíróság szintén figyelmen kívül hagyta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezését nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a perben szükséges és egyben elégséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, abból levont jogkövetkeztetései helytállóak voltak. A másodfokú bíróság nem észlelt olyan, az elsőfokú eljárás során történt lényeges eljárási szabálysértést, ami miatt az első fokú ítéletet hatályon kívül kellett volna helyeznie. Az elsőfokú bíróság a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket ismertette, a másodfokú bíróság azokra csupán visszautal.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az első fokon eljáró bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett. Az alperes perbeli védekezésében az eljárás kezdeti szakától kezdődően vitatta perbeli legitimációját. Ennek tényére figyelemmel a jogi képviselő nélkül

eljáró felperes számára is egyértelmű kellett, hogy legyen a 2014. szeptember 16-i tárgyaláson felvett jegyzőkönyvbe foglalt bírói tájékoztatás, mely szerint a felperes köteles bizonyítani, hogy az általa megjelölt magatartással az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát és ezzel okozati összefüggésben hátrány érte, amelynek kompenzálására az általa megjelölt összegű kártérítés alkalmas. Ez a tájékoztatás magában foglalta azt is, hogy a bizonyítási kötelezettség annak igazolására is kiterjed, miszerint az alperes volt az, aki megsértette a felperes személyiségi jogát, ettől részletesebb tájékoztatás megadása nem volt indokolt.

A felperes a fellebbezésében foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a peres felek közötti együttműködési megállapodás megkötésére 2013. augusztus 1-jén került sor. A felperes a 2013. július 30-án kelt szolgáltatás átruházási megállapodásra figyelemmel adta ki a taxisok számára a tárgybeli közleményét, ezen szerződésben az alperesi társaság nem volt érintett. A 2013. július 30-i szerződést ... egy másik cég, a ... ügyvezetőjeként írta alá. Kétségtelen, hogy mind ezen cég, mind az alperesi társaság törvényes képviselője ugyanaz a személy, ennek a ténynek azonban a szerződéses kötelezettségvállalás szempontjából értékelhető jelentősége nincsen. Nem nyert bizonyítást a felperes által hivatkozott olyan típusú megállapodás megkötése, ami a felperes által kiadott közleménybe foglalt nyilatkozatot érintette volna. A jogvitában a felperes nem tudta megfelelőképpen alátámasztani azon állítását, miszerint az alperesi céggel sor került olyan megállapodás megkötésére, ami alapján a taxis kollégáit megfelelően tájékoztatta. Mindebből következően az volt megállapítható, hogy az alperes nem valósított meg olyan magatartást, amelynek eredményeként a személyiségi jogsértés megállapítására sor kerülhetne.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre. A másodfokú bíróság a perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az alperes az ügyvédi munkadíj megállapítását a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján igényelte. A másodfokú bíróság ugyanakkor észlelte, hogy a becsatolt 2014. január 1. napján kelt megbízási szerződés tárgya nem a perbeli, felperessel szemben folyamatban lévő perben történő képviselet, hanem az alperes és a ... közötti védjegyátruházással kapcsolatos jogvitában való jogi képviselet ellátása. Ekként a szerződés 1. pontjában meghatározott megbízásra figyelemmel a 7. pontban kikötött 30.000 forint + áfa összegű óradíj felszámításának jogossága jelen perben nem nyert igazolást, ezért a másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési költséget a 2.000.000 forint pertárgyértékre figyelemmel állapította meg, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a szerint. Ugyancsak a pervesztes felperes viseli a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illetéket, melynek megfizetéséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

, 2015. október 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő